

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/254/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517200689
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7517200689.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú J. O. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice dieťaťa rodičov: V. O. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v B. na V. XXX/XX zastúpenej Tomášom Hermanom so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Bočnej XX a E. O. nar. X.X.XXXX bývajúceho v D. nad Y. na Y. XX zastúpeného advokátkou JUDr. Slávkou Stankovou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Triede SNP 36 v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie z 26.4.2017 č.k. 9P 16/2017-98 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku o výživnom pre maloletú J. nar. XX.X.XXXX, dlžnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia a vo výroku o zamietnutí v prevyšujúcej časti.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom z 26.4.2017 č.k. 9P 16/2017-98 zveril maloletú J. O. do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na výživu maloletej 140 Eur mesačne od 18.1.2017 a dlžné výživné 483,22 Eur za obdobie od 18.1.2017 do 30.4.2017 povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 26,84 Eur až do vyrovnania spolu s bežným výživným matke dieťaťa pod hrozbou straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Styk otca s maloletou neupravil. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Rozhodnutie o vyživovacej povinnosti otca voči maloletej J. založil na tom podklade, že dieťa je vo výlučnej starostlivosti matky, ktorá má príjem 548 Eur a čistý mesačný príjem otca je 1.106,47 Eur. Zohľadnil rozsah odôvodnených potrieb maloletej J. a vyživovaciú povinnosť rodičov voči maloletému I. nar. XX.XX.XXXX. Pri rozhodovaní nezohľadnil výdavky otca na úvery a poistenia k úverom, ani prípadné exekúcie vedené proti nemu s odôvodnením, že je povinnosťou otca tieto výdavky usmerniť tak, aby plnenie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére nebolo ohrozené a navyše ide o okolnosti, ktoré sú relevantné pre konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vychádzajúc zo zárobkových schopností a možností rodičov a po zohľadnení rozsahu odôvodnených potrieb maloletej J., ktorá navštevuje prvý stupeň základnej školy, dospel k záveru, že výživné 140 Eur mesačne od podania návrhu matky, t.j. 18.1.2017 je primerané všetkým relevantným skutočnostiam zistených v priebehu konania a v súlade so zákonnými ustanoveniami § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Vzhľadom na okolnosti prípadu súd povolil otcovi zaplatiť dlžné výživné 483,22 Eur za obdobie od 18.1.2017 do 30.4.2017 v mesačných splátkach po 26,84 Eur až do zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok. Do plnenia vyživovacej povinnosti otca nezapočítal 1.500 Eur, ktorú matka vybrala z účtu v B., pretože

ide o finančné prostriedky poskytnuté peňažným ústavom vo forme úveru účastníkom konania a ich vyporiadanie je relevantné pre konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

3. Proti výrokom rozsudku o výživnom, dlžnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia, ako aj proti výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti podala včas odvolanie matka dieťaťa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP a zdôraznila, že po vyhlásení rozhodnutia došlo k vzniku skutočností, ktoré majú priamy vplyv na správnosť rozhodnutia (§ 366 písm. c/ a d/ CSP). Za novú okolnosť označila podpis zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, ktorá sa týka nehnuteľností, ktoré majú v súčasnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a na základe uvedenej zmluvy budú úplne splatené zostatky úverov, ktoré boli použité na kúpu uvedených nehnuteľností a teda otec už nebude mať výdavky v podobe splátok úverov a poistení v ním uvádzanej sume 692 Eur mesačne a inkasa v sume 170 Eur mesačne. Otec na základe uvedenej zmeny je schopný plniť si svoju výživovaciu povinnosť k maloletej J. v sume vyššej ako 140 Eur mesačne a rovnako plnenie dlžného výživného nie je odkázané vykonať v splátkach. Uvedená významná zmena v majetkových pomeroch otca má priamy vplyv na jeho schopnosť plnenia si výživovacej povinnosti voči maloletej J., berúc do úvahy jej schopnosti a majetkové pomery vo vzťahu k podielu na výživovacej povinnosti voči maloletej, nakoľko rozdiel medzi jej príjmom a príjmom otca je viac než 570 Eur v prospech otca dieťaťa. Preukázané a riadne zdokladované výdavky na výživu maloletej J. v súčasnosti predstavujú cca 220 Eur, avšak jedná sa len o nevyhnutné výdavky ovplyvnené nepriaznivou finančnou situáciou, ako dôsledok odchodu otca zo spoločnej domácnosti. Vyššie výživné zo strany otca by bolo jednoznačne v záujme dieťaťa, ktoré má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, ktorá je na strane otca nepochybne vyššia. Od vyhlásenia napadnutého rozhodnutia došlo k tomu, že plnoletý syn I. sa odsťahoval k otcovi, a teda nebude od otca požadovať na súde určenie výživného, ktoré súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní zohľadňoval ako pravdepodobné. Plnoletý I. navyše reálne uvažuje o ukončení štúdia, v čom ho otec podporuje. Nezhody týkajúce sa študijných výsledkov syna a jeho nezájmu o pokračovanie v štúdiu boli dôvodom jeho odchodu zo spoločnej domácnosti. Rovnako zdôraznila, že výrok o spôsobe zaplatenia dlžného výživného je v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa, pričom neboli osvedčené dôvody hodné osobitného zreteľa na strane otca odôvodňujúce také nízke splátky a ide o dlžné výživné, ktoré vzniklo za obdobie troch mesiacov a otec ho má splácať osemnásť mesiacov. Z týchto dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

4. Otec vo vyjadrení označil odvolanie matky za nedôvodné a zavádzajúce, nakoľko po vyhlásení odvolaním napadnutého rozhodnutia nenastali žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by podstatným spôsobom zmenili jeho majetkové alebo príjmové pomery a odôvodňovali by zmenu súdneho rozhodnutia. S matkou maloletej sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - rodinného domu v D. a doposiaľ k uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo, a to pre komplikácie so získaním úveru na strane kupujúcich. Ak by aj došlo k odpredaju nehnuteľnosti za dohodnutú kúpnu cenu 123.000 Eur, odrátajú sa z nej zostatky úverov 118.781,79 Eur, teda ani prípadným predajom rodinného domu v D. nenastane významná zmena v jeho majetkových pomeroch, ktorá by mala priamy vplyv na jeho schopnosť plnenia si výživovacej povinnosti voči maloletej J.. Nie je vlastníkom žiadnej inej nehnuteľnosti a po odpredaji rodinného domu v D., kde žije so synom I. a svojou matkou, musí akútne riešiť bytovú otázku. Od januára 2017 spláca sám úvery vo výške 692 Eur, v súvislosti s realizáciou odpredaja nehnuteľnosti matka odmieta znášať náklady súvisiace s odmenou realitnej kancelárie sprostredkujúcej predaj vo výške 2.000 Eur, ktoré musí uhradiť sám a rovnako si v zmluve o budúcej zmluve matka vyhradila, že jej podiel na kúpnej cene má byť o 2.500 Eur vyšší, ako jeho podiel. Vzhľadom k tomu, že ďalšie splácanie úverov je pre neho finančne neúnosné, pristúpil na všetky neprímerané a šikanózne podmienky a požiadavky matky. Tiež uviedol, že ak budú splatené zostatky úverov, aj matke odpadne splátka úveru vo výške cca 190 Eur mesačne, čím sa zmenia aj jej majetkové pomery. Potvrdil, že syn I. býva s ním v spoločnej domácnosti od začiatku mája 2017, kedy odišiel od matky pre opakované a pretrvávajúce nezhody. Potom, čo prišiel bývať k nemu, známky si opravil a prešiel do štvrtého ročníka denného štúdia na Strednej odbornej škole v U. - J.. Skutočnosť, že syn I. žije s ním v spoločnej domácnosti a nebude od neho požadovať návrhom na súde určenie výživného neznamena, že voči nemu nemá výživovaciu povinnosť, ktorú si riadne a dobrovoľne aj bez súdneho rozhodnutia plní a momentálne uspokojuje všetky jeho potreby a výdavky, nakoľko matka mu za celé obdobie, čo býva s ním, poslala na účet len 50 Eur, pričom naďalej na neho poberá aj rodinné prídavky a daňový bonus a navyše vychádzajúc aj z tvrdenia matky, výdavky na syna I. sú väčšie ako pre maloletú J.. S matkou požadovaným výživným 220 Eur mesačne nesúhlasí, nakoľko nebola preukázaná odôvodnenosť vyššieho výživného. V časti týkajúcej sa povolenia splácania dlžného výživného v mesačných splátkach rozhodol súd prvej inštancie

rovnako správne, zákonne a spravodlivo vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj konanie matky maloletej, ktorá ešte v januári 2017 vybrala z jeho účtu, na ktorom mali finančné prostriedky určené na splácanie poskytnutých úverov, bez jeho vedomia 1.500 Eur. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie.

5. Kolízny opatrovník dieťaťa sa k odvolaniu matky nevyjadril.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd na základe včas podaného odvolania matky preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 66 CMP (odvolací súd nie je viazaný odvolacími dôvodmi) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o výživnom pre maloletú J.. Súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie, vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci a zistený skutočný stav správne právne posúdil podľa ustanovení Zákona o rodine. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a matka ani v priebehu odvolacieho konania neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o výživnom pre maloleté dieťa. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne ustálil rozsah vyživovacej povinnosti otca voči maloletej J. s prihliadnutím na zákonné zásady určovania rozsahu vyživovacej povinnosti vyplývajúce zo Zákona o rodine, ktorými sú na jednej strane odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa a na strane druhej možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd tiež dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie stručne a jasne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia, ktorý postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu bolo plne realizované základné právo účastníkov na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal a úplne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd ďalej konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP a len odlišný názor účastníka vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedených v odôvodnení rozsudku nečiní rozhodnutie nezákonným a nepreskúmateľným.

8. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacej argumentácii matky dodáva, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď pri rozhodovaní o výživnom nezohľadnil úverovú povinnosť otca s odôvodnením, že plnenie vyživovacej povinnosti rodiča voči maloletému dieťaťu má v primeranom rozsahu prednosť pred inými výdavkami rodiča, nota bene splátky úveru nemali vplyv na rozhodnutie o výživnom, ako sa mylne domnieva matka. Rovnako je bez právneho významu, že syn I. žije v spoločnej domácnosti s otcom a skutočnosť, že svoju vyživovaciu povinnosť si plní dobrovoľne voči synovi a nie na základe súdneho rozhodnutia, nie je možné posudzovať ako zmenu pomerov v prospech otca, pretože jeho vyživovacia povinnosť k synovi naďalej trvá a otec si túto povinnosť aj plní. Súd prvej inštancie rovnako správne rozhodol o dlžnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia a s jeho odôvodnením, ktoré vychádza z ustálenej rozhodovacej praxe súdu sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje vzhľadom na okolnosti prejednáwanej veci.

9. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch potvrdiť ako vecne správny a pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody, resp. vysporiadal sa s odvolacími námietkami matky.

10. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).